

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

**Helsingin yliopiston
tieteentekijät
40 vuotta**

Kampuspalvelut
– toiminnan kehittämisen väline

GAGARIN:
Liian paljon yliopistoja?

JÄSENLEHTI 2/2007

Sisällys

Helsingin yliopiston tieteentekijät 40 vuotta	3
Kampuspalvelut – toiminnan kehittämisen väline	6
Stepan Gagarin: Liian paljon yliopistoja?	9
Kutsu kevätkokoukseen	13
HYT sponsoroi jäseniensä liikuntaa	15

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Helsingin yliopiston tieteentekijät 40 vuotta

Helsingin yliopiston tieteentekijät täyttää yhdistyksenä tänä vuonna 40 vuotta. Yhdistyksen jäsenpohja on jonkun verran muuttunut vuosien varrella, mutta jatko-opiskelijat ovat aina muodostaneet keskeisen ryhmän jäsenkunnassa. Kun yhdistys perustettiin keväällä 1967 (ensimmäinen järjestäytymiskokous 20.3.1967 ja rekisteröinti 11.5.1967) yhdistyksen nimi oli Helsingin yliopiston assistenttiyhdistys. Nimi viittaa keskeiseen jäsenryhmään. Korkeakoulujen Assistenttiliiton perustamisasiakirja allekirjoitettiin Helsingissä 20.10.1967. Liittoon tulivat myös mukaan Jyväskylän, Oulun, Tampereen ja Turun yliopistojen assistenttiyhdistykset.

Lähtökohdat

Perustamisvuonna suurimpina ongelmina olivat palkkojen jälkeenjääneisyys: vaadittiin neljän palkkausluokan korotusta, parannusta tunti- ja kurssiassistenttien työskentelyoloihin ja palkkausperusteisiin. Uhattiin lakolla, mutta työtaisteluun ei päädytty, sillä valtiovarainministeriön edustajien kanssa päästiin sovintoratkaisuun ensimmäisen toimintavuoden lopussa. Neuvotteluja hoiti assistenttiyhdistysten puolesta valittu työryhmä.

Historialliset dokumentit paljastavat, että assistenttien tehtävistä oli säädetty asetuksella vuodelta 1939, ja tämän mukaan assistentti on velvollinen ottamaan osaa opetukseen ja laitoksella esiintyviin töihin professorin antamien ohjeiden mukaisesti. Vuoden 1953 assistenttimietinnössä määriteltiin opetustehtävät tarkemmin ja tutkimustyöstä todettiin: ”edellä mainittujen opetus- ja ym. tehtävien lisäksi assistentit ja amanuenssit suorittavat yleensä tutkimustyötä”. Tutkimustyö ei kuitenkaan määritelty virkatehtäviin Helsingin yliopiston assistenttien asemaa ja tehtäviä

säätelevässä ohjesäännössä vuodelta 1956. Virka-aika oli määritelty vain lukukausien ajaksi eli yhteensä 24 tuntia viikossa. Myös nämä epäkohdat johtivat Assistenttityhdistyksen perustamiseen.

Vuonna 1969 liitto onnistui ministeriön kanssa sopimaan maan kaikkia korkeakouluja koskevasta assistenttiohjesäännöstä ja vastaavasta yliassistenttiohjesäännöstä. Uusi ohjesääntö korvattiin pitkien neuvottelujen jälkeen uudella malliassistenttiohjesäännöllä vuonna 1978. Tällä ohjesäännöllä oli mm. tarkoituksena turvata assistenttien mahdollisuudet suorittaa tutkimustyötä ja harjoittaa jatko-opintoja. Assistenttikaudet määriteltiin viisivuotisiksi kolmivuotisten tilalle ja määriteltiin, että assistentilla on oikeus kolmen kuukauden tutkimusvapaaseen. Malliohjesääntö vuodelta 1978 on periaatteessa edelleen voimassa, sillä meillä on edelleen vanhamuotoisia assistenttuureja Helsingin yliopistossa, mutta 1600 tunnin kokonaistyöaikasopimus vaikuttaa tietenkin tulkintoihin.

Helsingin yliopiston virkarakenneuudistus vuonna 2000 toi mukanaan uudentyypisiä assistenttuureja, assistentti-hy:n ja tohtoriassistenttuurit. Kanslerin hyväksymässä johtosäännössä (137/2/2000) säädetään, että ”assistentin tehtävänä on suorittaa tieteellistä tutkimustyötä ja harjoittaa siihen liittyviä jatko-opintoja. Mainittujen tehtävien lisäksi jatkotutkintoa suorittavan assistenttin tehtäviin voidaan sisällyttää vähäisessä määrin yliopiston tai laitoksen opetus-, hallinto- ja muita tehtäviä. Näitä tehtäviä voi olla enintään 320 tuntia vuodessa. Tohtoriassistentin päätehtävinä ovat tutkimus ja opetus.”

Assistentin virkaan nimitetään yhdeksi viisivuotiskaudeksi. Uudistuksen ideana oli, että jatko-opiskelija viidessä vuodessa tekee väitöskirjansa ja sen jälkeen hän voi hakea post doc -virkaa tai yliopiston keskiportaalle opetusvirkaa.

Haasteita riittää

Tämän vuosisadan alkupuolella ulkopuolisen rahoituksen osuus on voimakkaasti kasvanut. Tämän lisäksi säätiöiden rahoitustilanne

on parantunut niin, että apurahoja on runsaasti tarjolla jatko-opiskelijoille. Johtuen näistä rahoituskanavista assistenttuurien merkitys jatko-koulutusvirkoina on vähentynyt. On syntynyt keskustelua uudentyypisistä jatkokoulutusvirasta, jonka nimike olisi tohtorikoulutettava. Rehtori antoi tällaisen tämän vuoden alussa suosituksen, jonka mukaan kaikissa jatkokoulutusviroissa käytettäisiin nimikettä tohtorikoulutettava. Koska nimike on koettu ongelmalliseksi, tullaan vielä valtakunnan tasolla keskustelemaan sopivasta nimikkeestä.

Jatkokoulutuksen kannalta on oleellista, että kaikki päätoimiset jatko-opiskelijat olisivat suurin piirtein samassa asemassa palvelussuhteen ehtojen, ohjauksen ja laitoitehtävien suhteen. Tiedetään, että apurahalla työskentelevän jatko-opiskelijan sosiaaliset edut ovat heikkoja, joten näiden parantamiseen liitto keskittää paljon voimavaroja tällä hetkellä. Olisi toivottavaa, että apurahakaudet olisivat mahdollisimman lyhyitä tutkija-opettajan urakehityksessä.

Yhdistyksen koko olemassaolon aikana jatko-opiskelijoiden asemasekä tutkija-opettajan urakehitys ja työskentelyolosuhteet ovat olleet keskeisiä edunvalvontakysymyksiä yhdistyksen toiminnassa. Työskentelyolosuhteita on parannettu ja virkarakenteessa on tapahtunut muutoksia, mutta vaikuttaa siltä, että lopullista tyydyttävää ratkaisua ei ole löydetty. Näissä merkeissä keskustelu saattaa vielä jatkua pitkään.

Björn Fant

Kampuspalvelut – toiminnan kehittämisen väline

Kumpulan ja Viikin kampuspalvelujen työryhmät jättivät raporttinsa maaliskuun loppuun mennessä. Työtä tehtiin melko intensiivisesti yhdessä ja erikseen viime vuoden marraskuusta lähtien. Työryhmien tehtävänä oli jatkaa alakohtaisesti siitä, mihin syksyllä työskennellyt Viikin palvelukeskuksen työryhmä päätti.

Nyt työnsä päättäneet ryhmät miettivät jo varsin konkreettisia ja lähellä arkea olevia käytännön ratkaisuja, joiden pohjalta käynnistyvät neuvottelut tehtävien ja henkilöiden siirtymiseksi kampuspalvelukeskuksiin sekä palvelusopimukset ainakin puitetasolla. Kampuspalvelukeskusten toiminta käynnistyi 1.4.2007 lähtien neljällä kampuksella. Ne muodostuvat aluksi nykyisten kampuspalveluyksiköiden henkilöstöstä ja toiminnoista.

Vastaus tuottavuusohjelmaan

Kehittämishjelmassa kirjatun mukaan palvelukeskukset tuottavat kampuksen tiedekunnille, erillisille laitoksille ja ainelaitoksille sellaisia hallinnollisia ja niihin liittyviä tukitoimintojen palveluja, joiden toteuttaminen ei ole tarkoituksenmukaista yksittäiselle yksikölle tai joiden tuottaminen palvelukeskuksissa palvelee paremmin yhteistä etua. Kehittämistoimenpiteet ovat vastaus tuottavuusohjelmaan ja ne toteuttavat hallinnon ja tukitoimien kehittämishjelmää.

Tiedekunnat ja laitokset ovat vuosien aikana rakentaneet palvelut omissa yksiköissään omista lähtökohdistaan, mikä on toisaalta ehkä vastannut hyvin heidän tarpeitaan mutta johtanut myös varsin erilaisiin palveluprosesseihin yliopiston sisällä. Sijaistaminen on tuottanut ongelmia ainakin niissä yksiköissä, joissa tehtävät ovat olleet pitkälle hajautettuja.

Tukipalvelujen henkilöstöllä on ollut joitakin verkostoja, mutta usein he ovat olleet yksikkönsä sisällä yksin oman osaamisalueensa edustajina. Parhaiten ehkä ovat selvinneet yksiköt,

jotka ovat keskittäneet palveluja esim. tiedekunnan sisällä, jolloin tukipalveluilla on ollut selkeästi oma ammatillinen yhteisönsä.

Kustannuksia vaikea vielä arvioida

Aivan kivutta keskittäminen ei varmasti mene. On esitetty useita kysymyksiä sekä palvelun ostajien että niitä tuottavien henkilöiden taholta. Eniten lienee huolettanut palvelun siirtyminen liian etäälle silloin, kun on tarve henkilökohtaiseen kontaktiin palvelua käytännössä tekevän henkilön kanssa. Lisäksi on mietitty, jääkö paljon ei kenellekään kuuluvia töitä, jos palvelun tuottaja tekee tarkkoja rajauksia sen suhteen, mitä kampuspalvelukeskuksen työntekijä/virkamies jatkossa tekee. Tyhjentävä tehtävälista on paitsi vaikea kirjoittaa etukäteen myös käytännön töitä rajoittava.

Oman väen kanssa on helpompi neuvotella. Ne yksiköt, jotka ovat saaneet palvelun pelaamaan hyvin, pelkäävät tason laskua. Hyvää palvelua tullaan jakamaan kaikille ja toisaalta tutut henkilöt saattavat vaihtua uusiin. Kustannukset kiinnostavat. Tukipalveluiden todellisia kustannuksia on etukäteen vaikea laskea. Käytännössä tukipalveluja tekevät luultavasti ihan kaikki yliopiston palveluksessa olevat henkilöt, siis myös opettajat ja tutkijat.

Kun sitten palvelukeskukset tuovat asianmukaiset tukipalvelut kaikkien saataville, niitä varmasti käytetään nykyistä enemmän. Opetus- ja tutkimushenkilöstö voi entistä paremmin keskittyä opetukseen ja tutkimukseen, mutta samalla piilossa olleet hallinnon ja muut tukitehtävät tulevat näkyviin. Suunta on ihan oikea. Tukitehtäviä tehkoot niihin koulutuksen ja kokemuksen hankkineet ammattilaiset, mutta tehtävien kokonaismäärä ja siitä seuraava kustannus saattavat yllättää.

Paljon kysymyksiä, paljon haasteita

Siirtymistä harkitsevat työntekijät pohtivat uutta tehtäväkuvaansa. Tuleeko siitä tylysempi, kun keskitytään vain yhteen asiaan vaikkakin

entistä syvemältä? Mitä se vaikuttaa työmarkkinakelpoisuuteen? Miten käy palkan, jos siirryn? Pysyykö työpaikka fyysisesti siellä, missä nytkin tai edes lähellä?

Mahdollisuuksiakin nähdään. Muutokselta odotetaan säästöjä tukipalveluiden kustannuksiin. Jos ei ihan vielä, niin kuitenkin muutaman vuoden sisällä. Ensimmäistä tutkimushankettaan aloitteleva tutkija tietää, mistä saa asiantuntevaa palvelua rasittamatta tutkijakollegeansa. Tukitehtävän työntekijän esimies on saman alan ammattilainen, mistä voidaan odottaa etuja kehityskeskusteluihin ja toiminnan sekä työuran kehittymiseen.

Keskus muodostaa ammatillisen työyhteisön, jossa tiedot ja taidot kehittyvät myös yhdessä tekemällä ja tietoa keskenään jakamalla. Sijaistaminen helpottuu ja takaa toimintavarmuuden myös loma-aikoina.

Tiedekunnille ja laitoksille taataan palvelusopimusmenetellyllä riittävän vahva kontrolli siitä, mihin suuntaan palveluja kehitetään, sekä mahdollisuus todellisuudessa ostaa myös räätälöityjä erityispalveluita (KH 3.4.2007). Räätälöidyt erityispalvelut ovat varmasti tarpeen, koska tiedekuntien toiminnat poikkeavat joskus erittäin paljon toisistaan. Paljon on yhteistäkin ja siltä osin toimintamallien yhtenäistäminen on paikallaan.

Kampuspalvelukeskukset eivät suinkaan ole vastaus kaikkiin tukitoimintojen kehittämiskysymyksiin. Tiedekunnissa ja laitoksissa on mietittävä työnjaot uusiksi. Voi olla myös niin, että tukitoiminnoissa ei tällä hetkellä ole riittävästi väkeä, joten kaikista yksiköistä ei ole varaa siirtyä keskuksiin. Ehkä palveluja pitää keskittää niin tiedekunnan sisällä kuin laitosten välillä.

Neuvottelut henkilöstön kanssa ovat vielä pääosin käymättä, mutta kiinnostusta palveluskeskukseen siirtymiseksi on ilmennyt ainakin kahvipöytäkeskusteluissa. Ja miksei olisi. Moni näkee muutoksen haasteena ja mahdollisuutena, myös yksiköt.

Maija Halme

Henkilöstö-, talous- ja yleishallinnon työryhmän puheenjohtaja
Viikin kampuksella

Liian paljon yliopistoja?

Ei ole yliopiston hyvä olla yksin, tuumivat opetusministeriön asettamat selvitysmiehet. Jokaisen on löydettävä kaltaisensa, jonka kanssa elää yhteiseloä ikuisesti, maailman tappiin asti.

Aina ajan hermolla liikkuva lehtemme pyysi erikoiskirjeenvaihtajaa, kollegioregistraattori Gagarinia selvittämään, mitä selvitysmiehet ovat esittäneet ja mitä on vielä tulossa. Tässä kirjeenvaihtajamme raportti aiheesta.

Vielä 1970-luvulla, kun keskustapuolue toimi vain maalla, perustettiin uusia yliopistoja ympäri maata. Sellaisia kuin Kuopion alun perin lääketieteellinen korkeakoulu ja Joensuun yhteiskuntatieteisiin painottunut korkeakoulu. Seinäjoellekin oli suunnitteilla jotakin, mitä ei ehditty kuitenkaan perustaa, kun ajatukset muuttuivat ja konsultit vaihtuivat.

Ja laman myötä konsultit vaihdettiin taas uusiin. Juuri kun oli opittu lausumaan kuorossa ”markka on paras konsultti”, koko markka hylättiin ja tilalle otettiin EU:n raha. Yliopistot siirtyivät suorasta budjettihajauksesta teatterialalle, jossa rehtorien piti tulosneuvotella ministeriön kanssa tai ulosneuvotella itsensä. Käyttöön otettiin siis eräänlaiset näytösoikeudenkäynnit. En ole huomannut missään lehdissä arvosteluja näistä näyttämötaiteellisista suorituksista. Eikö tämä ala kiinnosta kriitikoita?

Jotkut tulosrehtorit ovat onnistuneet neuvotteluoperetissa jopa niin hyvin, että heidän johtamiaan oppilaitoksia ei enää tarvita. Ne ovat liian kalliita. Ja niitä on liian monta. Selvitysmiehet ovat istuneet yhden miehen komiteoissaan – selvitysnaisia ei ole asetettu, mikä tietysti on tasa-arvolain vastaista, mutta siihen puutemme television MOT-ohjelmassa.

Ratkaisuehdotukset ovat tähän mennessä seuraavat:

1. Teknillinen korkeakoulu + Taideteollinen korkeakoulu + Helsingin kauppakorkeakoulu = Teknis-taiteellis-kaupallinen huippuyliopisto.

Kansainvälisesti Top Techno Goes Art & Business University. Suomen kansainvälinen kilpailukyky vaatii nimenomaan teknisesti ylivoimaisia ja vaativat esteettiset kriteerit täyttäviä kännyköitä, jotka markkinoidaan äveriäille asiakkaille ympäri maailman.

2. Kuopion ja Joensuun yliopistofederaatio: $6.500 + 8.500 = 15.000$ opiskelijaa. Tarkoitus on yhdistää toisiinsa kaksi kampusta, joiden väliin jää vain Outokummun kaupunki ja Tuusniemen kunta.

Näiden kuntien kansalaisopistot vahvistavat sopivasti sitä katvetta, minkä kahden yliopiston profiilit jättävät: tanssitaide, käden taidot ja liikuntaryhmät.

3. Vaasan yliopisto ei 5000 opiskelijallaan kilpaile lainkaan pohjoisamerikkalaisten yliopistojen kanssa, joten lisävahvistus on tarpeen. Tässä on esitetty kahta vaihtoehtoa:

3a. Vaasa + Uumaja, $5.000 + 29.000 = 34.000$ opiskelijaa. Tämä ennakkoluuloton säästöratkaisu auttaisi laivayhtiö RG-Linen taloutta, kun se alkaa välittää liikennettä uuden yliopiston kahden pääkampuksen välillä.

3b. Vaasa + Jyväskylä + Kuopio + Joensuu = $5.000 + 14.000 + 6.500 + 8.500 = 34.000$ opiskelijaa. Tämä ketjuyliopisto kattaisi myös Savonlinnan, jossa toimii Joensuun yliopiston filiaali.

Liittämällä yhteen 3a ja 3b saataisiin peräti 63.000 opiskelijan superyliopisto!

4. Oulun ja Lapin yliopistokonsortio. Kansainvälisen kilpailukyvyyn nostaminen vaatinee liitettäväksi mukaan Luulajan teknillisen yliopiston, Kemi–Tornion ammattikorkeakoulun sekä aluksi ainakin Tornedalenin, Framnäsin ja Bodenin kansankorkeakoulut, myöhemmin ehkä myös Kiirunan ja Jällivaaran vastaavat.

5. Helsingin yliopisto tavoitteli liitettäväksi itseensä Sipoon kansalaisopistoa, mutta 93,3 % sipoolaisista vastusti kunnallisessa kansanäänestyksessä liitoshanketta.

Kanzlerin mukaan nyt tehdään surutyötä, ja yliopiston täytyy

etsiä yhteistyökumppaninsa muualta.

6. Lappeenrannan teknillisessä yliopistossa on myös vahvistus tarpeen. Lähin teknillinen yliopisto on Pietarin teknillinen valtionyliopisto, jonka kampukselle matkaa on vain 200 kilometriä. Lämpää löytyvät Viipurissa toimivat Pietarin insinööritalousyliopiston Inžekomin filiaali, Pietarin aerokosmisen komponenttirakentamisen valtionyliopiston Viipurin filiaali, Pietarin valtiollisen palvelu- ja talousyliopiston filiaali sekä Venäjän pedagogisen valtionyliopiston eli Herzen-yliopiston filiaali.

Näin saadaan yksi tiiviimpiä yliopistokampuksia, jossa osien välimatka on enintään 60 km. Uuden ennakkoluulottoman rakenteen sisäinen koheesio on korkea.

7. Karjalan liitto julkaisee neljännesvuosittain ohjelmansa nimeltä ”Karjala takaisin ja heti”, ja tällä kertaa se on liittänyt esitykseensä selvitysmiehistä riippumattoman ajatuksen: Liitetään yhteen Joensuun yliopisto ja Petroskoin valtionyliopisto, joilla jo ennestään on paljon yhteistyötä. Yhtälö: $8.500 + 19.500 = 28.000$ opiskelijaa.

Kun lisäksi Petroskoilla on Sortavalan tyttölyseossa toimiva filiaali, sitä voitaisiin kehittää ja laajentaa alueyhteistyön hengessä. Uuden yliopiston työnimi olisi Äänislinnan–Joensuun yliopisto.

8. Turussa ravintola Hämeenportissa on herännyt patrioottinen ajatus liittää yhteen kaikki Turun yliopistot. Näihin kuuluvat siis Åbo Akademi, Turun yliopisto, Turun kauppakorkeakoulu ja se neljäs, joka on vuoden 1828 Turun palon yhteydessä väliaikaisesti evakuoitu Helsinkiin.

Kuitenkin Landstinget för Svenskfinland vastustaa liitosta kieli-imperialismin vuoksi ja vaatii, että jos Åbo Akademi yleensä fuusioidaan, niin kumppanina pitäisi olla Svenska Handelshögskolan eli Hanken. Tietävästi Helsingissä toimivassa kaksikielisessä yliopistossakaan ei ole erityisesti lämmitetty tälle Turusta tulleelle ajatukselle.

9. Sisäasiainministeriössä on vaadittu läänijaon huomioon ottamista yliopistofuusioissa. Ministeriön mielestä tarvitaan viisi yliopistoa:

a) Lapin lääninyliopisto (entisin rakentein)

b) Oulun lääninyliopisto (entisin rakentein)

c) Länsi-Suomen lääninyliopisto (Turussa toimivat kolme yliopistoa, Tampereen, Jyväskylän ja Vaasan yliopistot)

d) Itä-Suomen lääninyliopisto (Kuopion ja Joensuun yliopistot, Lappeenrannan teknillinen yliopisto ja Helsingin kauppakorkeakoulun pienyrityskeskuksen Mikkelin osasto)

e) Etelä-Suomen lääninyliopisto / Södra Finlands läns-universitet (johon kuuluvat loput Suomen yliopistot) perustetaan Hämeenlinnaan.

Tämä tuskin jää kuitenkaan tähän. Gagarin luulee, että pajatsoa ei ole vielä kokonaan tyhjennetty.

Stepan Gagarin

KUTSU KEVÄTKOKOUKSEEN

Helsingin yliopiston tieteenekijät ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidetään Porthanian opettajien kahvilassa keskiviikkona 25.4.2007 kello 17.15.

Esityslista:

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokoukselle puheenjohtaja ja sihteeri.
3. Valitaan pöytäkirjantarkastajat.
4. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus.
5. Hyväksytään kokouksen työjärjestys.
6. Käsitellään toimintakertomus vuodelta 2006.
7. Esitetään tilinpäätös ja tilintarkastajien lausunto.
8. Vahvistetaan tilinpäätös ja myönnetään vastuuvapaus tilivelvollisille tai päätetään niistä toimenpiteistä, joihin tilinpäätös antaa aihetta.
9. Käsitellään muut asiat, joista on tehty kirjallinen ilmoitus hallitukselle vähintään viisi päivää ennen kevätkokousta.
10. Kokouksen päättäminen

Tarjoilua!

TERVETULOA!

Päivitä jäsentietosi

- ° Ilmoita HYT:n toimistoon Maria Ilveskivelle (hy-tieteentekijat@helsinki.fi, puh. 191 44621), jos olet muuttanut tai jos virka- tai työsuhteessasi on tapahtunut muutos.
- ° Mikäli sähköpostisi on jotain muuta kuin etunimi.sukunimi@helsinki.fi, niin ilmoitathan siitä toimistolle. Tämä siksi, että saadaan tehostetuksi tiedotusta.
- ° Ilmoita myös, kun oppiarvosi muuttuu. Edunvalvonta on helpompaa, jos tiedot jäsenistöstä ovat täsmälliset ja ajantasaiset.

HYT sponsoroi jäseniensä liikuntaa

Yliopistoliikunta tarjoaa ilmoituksensa mukaan ”kaikkea, mitä liikkuva, tai vasta liikkumista suunnitteleva, (yliopistolainen) kaipaa”. Lisätietoja: <http://liikunta.halvi.helsinki.fi/yol/web/>

Helsingin yliopiston tieteenekijät (HYT) tarjoaa vuonna 2007 jäsenilleen jäsenetuna 50 % subvention 12, 6, 3 ja 1 kuukauden Yliopistoliikunnan liikuntatarroista. Jäsen voi itse valita haluamansa tarran.

Sopimus Yliopistoliikunnan kanssa on voimassa heinäkuun loppuun, jonka jälkeen sopimusta on tarkoitus jatkaa.

Subvention ehtona on:

- hakija on HYT:n jäsen
- hakija kuuluu Helsingin yliopiston henkilökuntaan
- hakijan liikuntaa ei tueta muiden (esim. laitos tai osasto) taholta

Tarraa ostettaessa Yliopistoliikunnan virkailijalle esitetään

- todistus yliopiston henkilökuntaan kuulumisesta
- Tieteenekijöiden liiton jäsenkortti
- vakuutus kuulumisesta HYT:iin (SATY:n jäsenet eivät ole oikeutettuja subventioon)

HYT:n jäsen maksaa tarran hankkiessaan virkailijalle puolet tarran kokonaishinnasta. Yliopistoliikunta ja HYT hoitavat keskenään loppuosan laskutuksen.

Lisätietoja:

<http://www.mv.helsinki.fi/home/mkaikkon/hyt/liikuntasopimus.htm>

Antoisia liikuntahetkiä!

HELSINGIN YLIOPISTON TIETEEN TEKIJÄT FORSKARFÖRENINGEN VID HELSINGFORS UNIVERSITET

Postiosoite: PL 26, 00014 HELSINGIN YLIOPISTO
Käyntiosoite: Teollisuuskatu 23 A, 3. krs
Puhelin: (09) 191 44621
Sähköposti: hy-tieteentekijat@helsinki.fi
Kotisivu: www.helsinki.fi/jarj/hyt
Toimistosihtööri: MARIA ILVESKIVI, puh. 191 44621

Toimistossa on puhelinpäivystys torstaisin klo 15–17;
muuna aikana voit jättää viestin puhelinvastaajaan
tai lähettää sähköpostia – sinuun otetaan yhteyttä.
Voit myös kääntyä oman luottamusmiehesi
tai alla mainittujen henkilöiden puoleen:

Puheenjohtaja ja pääluottamusmies: BJÖRN FANT
puh. 191 50619, 050 500 3280, sähköposti: bjorn.fant@helsinki.fi

Varapuheenjohtaja: RAGNA RÖNNHOLM
puh. 191 59024, sähköposti: ragna.ronnholm@helsinki.fi

Sihtööri: TAPANI KAAKKURINIEMI
pu. 191 23680, sähköposti: tapani.kaakkuriniemi@helsinki.fi

Jäsenlehden toimitti ja taittoi JUHANI SIPILÄ (juhani.sipila@helsinki.fi)